

De Werkspoortafel nadert zijn voltooiing

Toen we bijna vier jaar geleden van start gingen met het Museum van Zuilen leek het een goed idee om een stukje van die enorme fabriek ‘op schaal’ na te bouwen. Natuurlijk liefst de hele fabriek, maar dan is het museum veel te klein.

Dus werd het ‘behelpen’ en vooral woekeren met de ruimte die we hebben. We startten met drie opstelsporen en een loods waaruit verschillende treinen rolden zoals die bij Werkspoor gebouwd werden. Een aardig maar – zo is inmiddels wel gebleken – zeer schamel begin. De uitbreidingen die in de loop der jaren werden gebracht en die welke we zelf bouwden maken dat het ‘wat begint te worden’. Gelukkig maar, want de tafel raakt nu wel erg vol.

Hoogste tijd dus om u de nieuwe tafel te beschrijven.

Ter herinnering de tafel zoals het begon.

Werk in uitvoering

In de vorige aflevering plaatsten we al het plaatje van onze gepensioneerde meubelmaker die voorbereidend werk deed voor de schilder. Kan nu dus het vervolg aan u tonen, de schilder aan het werk.

De zo keurig aangebrachte deuren en stijlen worden op kleur gebracht door J. Peeters

We zijn al even bezig. Met ‘we’ bedoel ik het hele team, C. Achterberg, C. van Kooten, G. van der Louw, R. Pennings, onze gepensioneerde meubelmaker en de schilder van hierboven.

Ieder maakte op zijn eigen terrein een aanvulling op het geheel. Het begon zo’n beetje met de kranen de ‘Beul’ van Van Kooten.

De ‘Beul’ met bijbehorende loopkraan.

Zijn inbreng werkte blijkbaar

aanstekelijk. En er kwamen meer dingen bij om de fabriek beter in beeld te brengen. Van der Louw bouwde de haven. Samen met de door C. Achterberg gemaakte platbodden en duwbootje een mooi stukje verder.

Werkspoorhaven compleet met twee werkloze Werkspoorders die zijn komen vissen.

Verder werd gebouwd aan de tafel. Achterberg maakte de Euromast na en nadat de Gottwaldkraan was gebouwd werd toch maar besloten af te stappen van het ‘alles als basis Werkspoor-grijs schilderen’ en de tafel in te kleuren.

In de loop der jaren werd de hoeveelheid treinen zo groot dat vele sporen erbij kwamen en zodanig gevuld dat het steeds ‘echter’ werd, en dan is een realistische vormgeving ook veel mooier. Met deze aankleding werd tweede Paasdag(!) een begin gemaakt. De haven werd verdiept en de tafel voorzien van grond en gras, zodat het een realistisch plaatje werd. Dan komt er een volgend probleem om de hoek kijken. Hoe mooier je de ene kant maakt, hoe lelijker de andere kant wordt.

Dat kun je nog even volhouden, en dan ga je toch overstag: de loodsen zelf moeten ook behandeld worden en een realistische uitstraling krijgen.

Het front van de loodsen, samen met de dakbedekking maken een goede indruk

Tsja, en dan ga je op details letten. Wat kun je aanbrengen om de uitstraling nog realistischer te maken? Er wordt gelast. Zowel in de fabriek als buiten. Dat kun je met lichtjes mooi imiteren.

En nu de daken zo mooi zijn gelukt, blijkt dat er luchtfilters op het dak stonden van de ‘Schilderswerkplaats’. Die kwamen er dan ook. Zelfs een schoorsteen met echte rook. Het is gelukt. Natuurlijk zijn er altijd dingen die we er ook bij (willen) maken, maar de indruk die we met de tafel wilden geven: ‘een beeld van de fabriek’ is geslaagd te noemen. Kom kijken hoe de originele foto’s

aan de basis stonden van onze werkspoortafel’. Zoals de foto van het gereedkomen van de 100ste Crossleybus, waarbij alle medewerkers op de foto werden gezet.

Alle medewerkers die aan de 100 Crossleybussen hadden gewerkt werden op de foto gezet

Dat kunnen we dus ook, het hele team van de Werkspoortafel zit op de tribune! Dank u wel heren!

Volgende StraatReünie H. Wijnmalenstraat 1 september 2013

Om 14 uur heten we u welkom met drankje, om ongeveer 15 uur kleine lezing waarna we u graag wat vertellen over de meest markante stukken in het Museum van Zuilen. 17 uur sluiting